

ŽUPNIJSKI LIST

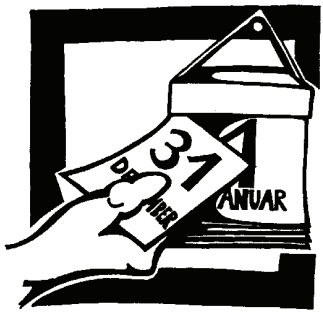
SV. TROJICA V HALOZAH

prosinec – januar 2024

Spoštovani farani!

Pred nami je januarsko župnijsko glasilo. O čem naj nam spregovori, če ne o novem letu, o novem začetku?

Vsako novo leto je drugačno, skrivnostno. Nove želje, novi načrti, vedno se nabere tudi več spominov. Za koga bo novo leto morda prelomno. To uro pričakujemo v razigrani družbi, morda ob soju sveč; vedno več je tudi takšnih, ki ga želijo pričakati v zbranosti v katerem od domov duhovnih vaj in pogledati vase in na svoje življenje. Vprašajo se, ali živijo za to, za kar so ustvarjeni in ali napredujejo v tem, za kar so poslani. Ob praznovanju novega leta nam sijejo lučke na božičnem drevesu in nas spominjajo na vse pregorele lučke v naših srcih. V novem letu jih bomo lahko popravili. Jaslice, ki v teh novoletnih dneh krasijo naše domove in cerkev, nas vsako leto spominjajo na bedo našega srca, mah na obraščenost in nezrelost naše duše. Morda bo treba pospraviti in omesti pajčevino, zravnati, kar je krivo in popraviti, kar je polomljeno. Duh svete družine nas blagoslavlja, nam daje zgled ljubezni, majhnosti. Kdo ne bi tega sprejel in bil plamen v novem letu, ki ga začenjamo?! Bodimo zares plamen Ognja, ki nam daje življenje.

Novo leto bo toliko zares novo in mlado, če bomo sami vanj vnesli novost, če bomo znali in hoteli v naših medsebojnih odnosih začenjati vedno znova. V tem je skrivnost sreče, ki smo si jo zaželeli. Mnogi so pri iskanju sreče podobni tistemu, ki išče očala, pa jih ima na nosu. Kako malo je potrebno za srečo! Včasih ena sama beseda.

Pogosto slišimo, da je kdo dober zato, ker posluša dobre nasvete. Kdo ne bi hotel biti dober? Naj nas v novem letu spremljajo nasveti apostola Pavla, ki takole pravi: »Zdaj pa tudi vi odložite vse: jezo, srditost, hudobnost, zmerjanje in grdo govorjenje. Ne lažite drug drugemu, ker ste slekli starega človeka z njegovimi deli in oblekli novega.

Oblecite si torej kakor izvoljenci božji, sveti in ljubljeni, prisrčno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, milobo, potrpežljivost; prenašajte drug drugega in si odpuščajte, če ima kdo na kom kaj grajati. In mir Kristusov naj kraljuje v vaših srcih. Beseda Kristusova naj v obilju prebiva med vami; v vsej modrosti drug drugega poučujte ter opominjajte in s psalmi, hvalnicami in duhovnimi pesmimi hvaležno prepevajte Bogu v svojih srcih. In vse, kar delate: v besedi ali v dejanju, vse storite v imenu Gospoda Jezusa in po njem se zahvaljujte Bogu in Očetu.«

V našem življenju je veliko prostora za novo upanje in za obetajoč pogled v prihodnost. V novoletnih dneh je bilo naše glavno mesto prizorišče srečanja tisočev mladih iz vseh evropskih držav in še iz nekaterih drugih. Po ljubljanskih in okoliških cerkvah so se srečevali in skupaj prepevali in molili.; po družinah, ki so jih sprejele na prenočevanje, pa spletli nove in pogosto zelo lepe vezi. Kjer je mladost in kjer je postavljena na takšne temelje, tam je luč, tam je upanje za jutrišnji dan. Upanje za posameznika, za družino, za Cerkev in za narod.

Novih 365 dni je pred nami, nov izziv za to, da te dneve in mesece preživimo v prijaznosti in pozornosti drug do drugega. Sveta ne bomo prižgali z gorečimi svečami, prižgali ga bomo z gorečimi srci. p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja.....

Frančiškov božič

Tako ga imenujemo zato, ker je sv. Frančišek Asiški želel nekoliko bolj približati božično skrivnost svojim sodobnikom. Doživljal je, kako so bili za to premalo dovzetni. Pred 800 leti mu je neki kmet v umbrijski vasici Greccio dovolil, da je v votlini na njegovi posesti postavil oltar, ki je hkrati služil kot jaslice, kamor so položili majhnega otroka. Pred tem ga je sv. Frančišek med mašo, ki se je tam darovala, držal v svojem naročju. Priskrbeli so tudi vola in osla, da je vse tako bilo bolj podobno betlehemskemu hlevu, kjer se je rodil naš Odrešenik. Prvič se je zgodilo, da je nekdo na tak način

obhajal božično skrivnost; to obhajanje božične skrivnosti je navzoče tako nagovorilo, da je takšna oblika postala aktualna za vso Cerkev. Danes si težko predstavljamo, da bi božič obhajali brez jaslic.

Pomembnejši dogodki oz. praznovanja v novem koledarskem letu

Nedelja Jezusovega krsta – 7. 1.

S to nedeljo se »uradno« končuje božična doba in se začenja nova doba v cerkvenem letu – »čas med letom«; včasih smo ga poimenovali tudi navadni čas. V tem času ni v ospredju priprava oz. zahvala za največje skrivnosti naše vere (božič, velika noč).

Svečnica – 2. 2.

Jožef in Marija Jezusa prineseta v tempelj. Ko ga je starček Simeon sprejel, je zapel čudovit hvalospev: »Zdaj odpuščaš, Gospod, svojega služabnika v miru…« Šele ta praznik je pravi sklep božične dobe.

Pepelnica – 14. 2.

Začetek postnega časa – priprave na veliko noč. Obred pepeljenja želi prebuditi v nas spokorno držo, ki nas uglašuje na premišljevanje največjih skrivnosti naše vere – Gospodovega trpljenja, smrti in vstajenja.

Velika noč – 31. 3.

Praznik vseh praznikov; praznik radosti in upanja, da je Božji Sin trpel, umrl in vstal tudi zame in mi zaslužil večno življenje. Sveto tridnevje (veliki čet., pet., sob.) – nadvse pomembni večeri. S provoobhajanci in birmanci – obisk bo spadal v neposredno pripravo enih in drugih na prejem zakramenta sv. evharistije oz. birme – si želimo tudi sami vzeti čas za praznovanje.

Šmarnice – 1. 5.

Majnik in majniška pobožnost v čast naši nebeški Materi Mariji. Z birmanci in provoobhajanci bomo že v neposredni pripravi na birmo oz. prvo sv. obhajilo.

Gospodov vnebohod – 9. 5.

Štirideset dni po veliki noči naš Odrešenik odhaja k Očetu, da nam na njegovi desnici prostor pripravi.

Slovesnost sv. birme – 11. 5. ob 15h

Sedemindvajset naših pripravnikov na prejem sv. birme – veroukarjev 8. in 9. r. bo potrjenih z darovi Sv. Duha.

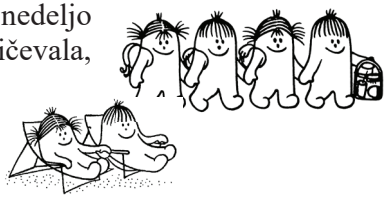
Binkošti – 19. 5.
»Birmanski dogodek« za vso župnijo oz. za vso Cerkev. Žegnanjski dan pri naši podružnici – v cerkvi sv. Duha na Rodnem vrhu.

Nedelja sv. Trojice – 26. 5.

Sv. Trojica je zavetnica naše župnijske cerkve; obhajali bomo župnijsko žegnanje, ki mu že vrsto let »dodamo« telovsko procesijo; slovesnost povzdigne tudi domača-podlehniška godba, ki jo za to priložnost naprosimo.
K sodelovanju bomo pritegnili tudi prvoobhajance (rože po poti od oltarja do oltarja).

Prvo sv. obhajilo – 2. 6.
Lepo in doživeto prvo srečanje z evharističnim Gospodom; praznik za vse, predvsem pa za pvoobhajance in njihove družine.

Sklep veroučnega leta – 9. 6.

Vsi veroukarji bodo pri zadnji veroučni uri pred to nedeljo (9. 6.) dobili veroučne knjižice – veroučna spričevala, odraz njihove zavzetosti v verski rasti med šolskim-veroučnim letom. Od staršev podpisane vrnejo pri prvi veroučni uri v novem šolskem letu.

<u>Verska statistika za leto 2023</u>
V življenju Cerkve se radi oziramo na statistiko; številke, čeprav je nehvaležno, če se človek preveč ozira nanje – saj se pogosto zgodi, da niso točne – vendar nekaj le povedo. Morda to, da se v zadnjih desetih letih krščanska praksa ni veliko spremenila. Ne le pri nas – tudi po drugih/sosednjih župnijah je število pogrebov vztrajno večje od krstov, kar za naš narod in Cerkev na Slovenskem ni dobro. Število porok – ne le cerkeno/zakramentalno sklenjenih, tudi siceršnjih/civilno sklenjenih – se ne spreminja, oz. jih več ni, kar tudi ne potrjuje upanja za »svetlo« prihodnost. naroda in Cerkve pri njem. Pav po prejemanju zakramentov novorojeni Kralj želi biti naš sopotnik v življenju. Ali se bodo kdaj/kmalu številke začele spreminjati tako, da bodo vlivale več upanja in radosti nad življenjem.

krsti:	leta 2023 – 18	***poroke:***	leta 2023 – 2	***pogrebi:***	2023 – 27
	leta 2022 – 15		leta 2022 – 2		2022 – 25
	leta 2021 – 22		leta 2021 – 5		2021 – 21
	leta 2013 – 11		leta 2013 – 2		2013 – 30

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191